

అంబమహా పాఠకములు

SLno. 811

7425

స్వీలయెడ మానము గానింప

61
1912

పంచమహాపాతకములు

61
1912

ఇ టి

సాళిము కృష్ణారావుచే

ఓచిలబడి.

మానస సేవాపత్రికయందు

ప్రకటింపబడియె.

SLNO 811

రెజిస్ట్రేషన్ నం.

7425

రాజమహేంద్రవరము.

ప్రతి మహాపాతకము (అనెచి) నుల నివారణ మార్గముగలది గురించి

మృత్యువరము.

1912

వెల 0 1 - 0

గీ. ఎవడెను స్త్రీలయం దమితశారవము గలిగి
వారియున్నతిక్కయి పాటావడెనె, యట్టి
నేలేరాబి బాపయ్యకు నాసభాసకు
సంకితం బాసరెచ్చెద దీని సధికభక్తి

శ్రీ చైతన్య మహాదేవయ్యగారు.

శ్రీలక్ష్మణ మనము గావించు

పంచమహాపాతకములు.

“క. కులకాంతలోడ నెప్పుడు

గలహింపకు వట్టితప్పు ఘటియింపకుమీ

కలకంఠకంఠి కన్నీ

రొలికిన సిరి యింట నుండ నొల్లదు సుమతీ.”

పూర్వము మనహిందూసంఘము తోడిసంఘములకంటె నత్యున్నతపదవి నశ్చ
భవించుచు సర్వసౌభాగ్యములతోఁ దులతూగుచుండెడిది. ఆట్టియైత్రమసంఘ మిప్పుడూ
కాలవశమున దురాచారముల కాకరిమై యగణితమగు పాపజాలముల కాలవాలమై
యున్నది. ఆజ్ఞానాంధకారముచే మనజ్ఞానలేజము కడపటకు నడుగంటఁ జాపపంక
మున మునిగినవారమై, తుదకు మనకు ప్రేమతములును ప్రాణపదములు నగువారియొడ
నయితము చెప్పరాని పాపము లొనరించు నంతటిదుస్థితికిఁ బొల్పడినారము. సోదరు
లార! నే నిట్లు చెప్పట యత్యయ్యోయందులేమా? మనశరీరములకు కారణభూ
తలగు మాతలయెడలను మన మర్యాదగులగు భాగ్యలయెడలను మనతనూజాతలగు పుత్రి
కలయెడలను మనము ఘోరిమగు నవచారములఁ జేయుచుండుటలేదా? మనమొనరించు
నసకారపరంపరలకు బలియయి మన శ్రీ లలిహీనదళకులవయి యాక్రిందిపడ్చినమన కణు
మాత్రిము దీపిపావుడరా?

“House hold stuff

Live chattels, mincers of each other's fame,
Full of weak poison, turnspits for the clown,
The drunkard's foot ball, laughing stocks of time,
Whose heads are in their hands, and in their heels
But fit to darn, to knit, to wash, to cook,
To tramp, to burnish, and to scour,
For ever slaves at home, and fools abroad'

సీ. తేనెబూసిన కడ్తి, తోనయిండెడి మిత్తి, దోషజాలంబుల తోలుతిత్తి
మగవారి పనిముట్లు, జగదాల తలకట్టు, త్రాగుబోతులు కాల దన్ను చెంఱు,
మగలపా లిటి బూచి, మగలగొల్పు పికాచి, మంగళముల మారి, భంగకారి,
తుచ్చములకొర్రు, ముచ్చముల కజ్రు, వేరుపరువులకు వేరుపురువు,

గీ. నారీ, పాచిపసుల నారీలేనదియు,
మూలఁ గూలుచు సోలుచు మూల్లనదియు,
పొరుగువారలఁ జేరుచు పోయినదియు,
గడపలోపల దాసి, రాకొని యవల.

మనము నిజముగ స్త్రీలను బానిసలవలెఁ జూచుచుండుట లేదని చెప్పవత్తురే
మో! అట్లయిన మనము వారికి గావించుచున్న ఆసురనివాసముల కేమి చెప్పెదరు?
అయ్యో! అడుదానిజన్మ మెంతనిరర్థకముగఁగతికిఁ గొనితెచ్చితిమి? ధావలతులు కట్టును
లిద్ది ధనము గోలుపోవలసివచ్చునో పుత్రకోదయము శుభాస్పదమని తలంపరు పుత్ర
కోదయమున కెదురుచూచు నిలుపేదలు కూతును తెగనమ్మి నిజమాంసవికలామున కొడి
గట్టెదరు. ఎటు చూచినను మనము స్త్రీజాతియెడ న్యాయముగ వర్తింపుమంటిమేమి
పరికింపుడు. పుట్టినది మొదలు గిట్టువఱకును వారిని మన మెట్లు కడగఁగ్లఁ జెట్టుచుం
టిమో చూచుడు.

1. శైశవము.

అయ్యో! మనశిశువునకు కొన్ని నెలలైనను తిన్నగఁ బచ్చినవో లేవో, అప్పుడే
మనము వారిని పసులవలె బట్టి పొనింపఁ దొడరితిమి. కటకటా! లేతతామర రేకులఁ
బోలు వారిచెవులయందును నాసికయందును శూలములవంటి సూదులఁ గ్రుచ్చి కట్టు
కుట్టించినపు డానెత్తురుకందు లగు శిశువు తెలియలమట జెందెదకోకదా! అప్పు
డానోరులేని పసికూనలు దుస్సహమగు నావేదనకుఁ దాళఁజాలక తిమిదిఱురోముల నెగ
వైచుచు, నుక్కిరిబిక్కిరిగఁ పగుల్చుచు, కాలుసేతుల విలవిలఁ దన్నికొనుచు గన్నుల
జొటజొట నీరుగారఁ కిక్కివెక్కి రేచుడుచు, నొందెడిపంత యింతయంత యని చెప్ప
నలవి యగునే? సహజకోమలములగు వారియంగకములఁ గఱకుసూచికలఁ జూనిపి
ముటుకుముటుక్కున నొక్కొకపోటు పొడిచినప్పుడెల్లను, మిన్నుమన్నున నెట్టివో
యెఱుంగని వారిచిన్నికన్నులనుండి యొక్కొక్కకన్నీటివెల్లువ పొరిలిపొరిలి వెడలు
చుండఁ చూచువారిముల్లములు జల్లుమనకుండునో! మున్నులను మాతలు కాఁజాలు నా
బాల లప్పుడొందెడి బాధ యెటు లుండునో తెలిసికొనుటకు మిఱలో నేరైన నమ్మ
హాభాగ్యము నొకరి యింక భవిష్య నిచ్చగించెద. కాలిలో ముల్లు గ్రుచ్చుకొని నంత
మాత్రాన నాబాధ సహించ నేరమన, తన్నులఁ గన్నులైన దెఱవని చిన్నిపాపల
యవయవములలో పదులకొలది తొట్లు పొడువఁబడుచుండ, నమ్మహోత్సాహమును
కన్నులపండువఁగఁ దిలకించుచున్నారము.

ఇట్లు మనము కిరాతాలవలె వారిని కొనింపిండుట యేటికి? కొఱగాని నగలకు గాళ్ళయింక నెంచునను? గోవుగట్టుపై బోక కిప్పాటు తుంచునను, వారిశరీరముల రంధ్రములు చూచుచుటయే గాక, అందు లోఁబ్రుచ్చునలనెక్కి చివిలాసార్థమువ్రేలఁగట్టుగుము. ఈయలగకొరములాశిశువులకుఁగల్గి చెడి యలంకారమాతలిదండ్రులకతెలియవలయును. కాని యవినగలో. నగలో సొమ్ములొనమ్ముగో, భూషణములొనూషణములొనాకుఁ దెలియకున్నది ఆహా! మన మెంతయధికులమని గర్వించుచున్నారము? సర్వజ్ఞుఁడగు నీశ్వ్రావకే పంగనామములు పెట్టి సాహసింపుచున్నారము. ఒక వేళ నీనగల దగిలించుటచే వారిశరీరముల కొకవిధమైన శోభ గలిగింపునెడ, సర్వావయవముల నిర్మించిన యాసృష్టికర్త కాపాటిచిన్నకన్నములఁ గలిగించు వెఱపు తోఁనలేదు కాఁబోలు. లేక యూషణకుఁ గల్పించిన నవరంగ్రములక యాతఁ డలసట నొంది తక్కినవి పూర్తిగా వించుటకు మనకు దిగవిడిచి యుండును. అవును. సృష్టికే బ్రతిస్పృష్టి సేయఁ దొడరిన బుద్ధికుశలుల మగు మనకు జుంపిన యాయాలోచన రిత్తయై యుండఁ జనదు. ఈనగల వలని యందముమాట యటుండ నిచ్చి, వీనివలనఁ బ్రయోజనము లేమేని యుండు నేమి యింపక యోచింతము. ప్రయోజనములలో నొకటియు నామంధబుద్ధికి గోచరించుచుండుట లేను కాని, అన్యులు లనంతములుగఁ గన్పట్టుచున్నవి. గిల్లిన పాలు చిందెడి వారచెవులకును ముక్కులకును! ఆభరణములఁనెడి యాభరణముల వ్రేలఁగట్టినను, హారము లనెడి భారముల వారమెడలపై దిగవేసినను, కడియము : నెడి సంకెలలను మృదువులగు కౌలుసేతుల దిగించినను, యవయవములు నపకమునెడి కొంకరి బింకరి వోవును. వేయేల! సొమ్మన కానించి మ్రచ్చులు శిశువులఁ దెగఁ జూతురు. నగలవలనఁ గలుగు పిలుగు లింకను చెప్పఁ బూనినచో నిట్టిపాత్రములవంటి వికృత పది యగును. చూచితరా! ఆభరణములవలని ప్రయోజనపరంపరలు. ఇట్టినిచకృత్యముల నొనరించుట కింకను మనము సిగ్గు పడింపకున్నారము.

నీ! ఇదియో మనమానవత్వము? ఇదియో మననాగరికత? ఇదియో మనమనుగడకు సార్థకము? ఇదియేనా మనము విద్య నేర్చినదాని సత్ఫలము? ఇది యంతయు నాచారవిశాదముయొక్క విచేష్టితము. అముదుసలిరక్కసి శాపాదకకలశము గరమున ధరియించి మంత్రప్రసీధుల జల్లి, భరతఖండ మంతయు నొక్కుచుండి భక్తికృత మగు నటుల శపియించి, తనసమ్మోహనాస్త్రముచే మనముక్తాయుక్తపగిజ్ఞానమును పొందెట్టి మనవిడ్డలకు మనమె యకార్యకణములఁ దలపెట్టు మహాశక్తి ప్రయోగించుచున్నది.

మనశిశు విప్పుడు కొంచె మెదిగి పుడమిపైఁ దప్పటడుగు లిడుచు నడయాడు లూడునకు వచ్చినది. ఈయూడున నెగధా పసిబిడ్డలు తమవిడ్డములచేతను ముడ్డులుగు

అను సుద్దులచేతను మురిపెములచేతను మందహాసములచేతను తలదండ్రుల నావలదవా రిధి నోలలాడించెదరు? కాని యిప్పుడయినను మనహింస మనము మానితిమా? మనబిడ్డ లాడుకొను శ్రీ ధిరతజాలికగముగ నుండునో మనము చూచుచుండుట లేదా? తరువుల చివురుజొంపములు కన్నులకు బండువునేయ, పులుగుల కిలకిలారాపములు చెవులకు విందు గొలుప, ఈశ్వరనిర్దితమగు పచ్చనిలివాదియొ యనునట్లు వెలయు బచ్చికబయలు దాని నెన్నఁదైన విచ్చలవిడి విహరింపఁ బుచ్చితిమా? తక్కు, పిల్లి తక్కు తక్కినవ్యగములం దొకదానినైన నది తిలకించియుండునా! పెంపుడుచిలుక యూర పిచ్చుక తక్కు తక్కినపక్షుల నాముములైన నది పేర్కొనఁ జాలునా? తక్కు తక్కుమని యోకనమున మెరయు చుక్కల నెవ రలంకరించిరో, చూచినమాత్రని కన్నులకు మిటుమిట్లు గొలుపుచు దేదీప్యమానమునఁ దేజరిలు సూర్యుని కాపుకాక మెవ్వ రను గ్రహించిరో, తనపండువెన్నెలచే నెల్లజీవులకు చోయి గొలిపి మ్రెముటునఁ జేసెడి జాల్ని కాపల్లఁదన మెవ్వఱు ప్రసాదించిరో, ఎటు జూచినను కుప్పలుతిప్పలుగ వెలయు తక్కిన సృష్టివైగిత్రములకెల్ల సంధాయకుఁ డెవరో, మన మెన్నఁదైన దానికి నేర్పి యుంటిమా? అది నిరంతరము చూచుచుండు వస్తువు లేయ్యవి? దాని దృష్టికిఁ జాపు మేరదూర మెయ్యది? పంజరములోని కిట్టువలె తనవిన్నగఁగి నెలలోని నాలుగుగోడల కనుమనఁ అది యెప్పుడు బంధింపఁబడి యుండదా! అటు యన నెట్టిదో యెఱుంగక అడుకొనుట కీడుజోడుచెలివిక తైలు లేక, యల్లుసమనకు నోచుకొననిదై, అది యెల్ల పుడు తనయరుకుగదిలో చిందులుదొక్కచు, నుండదా! పూవులకుఁ దావియుంబోలే, బిడ్డల కాటసహజమ కదా! చిఱుకవారికి నవ్వుచు గేరుచుగంతులు వైచుటకన్నవినోద మేమి కలదు? చూడుఁడు. తనకరములచే పద్మినీకాంతను గిలిగింతలుచెట్టి పకాపక జరించుచు బాలమార్తాండుఁ డెట్లు క్రీడించుచున్నాడో? పిల్లవాఁడుపు లను చెలిమి కల్తయ లూచుచుండ, పువ్వులగుత్తియ లను నుయ్యలలపై నవలలి వారి జుమ్మని రొద అసేయుచు దుమ్మెద రెట్లు చెలరేగుచున్నవో? మనపూర్వకపులు తమప్రబంధముల యందు బాలికల కేలనముల నెట్లు నర్థించియుండిరో యరసితిరా?

నీ. పేరేర బొత్తుల పెండ్లిండ్లు నేయుచు నబలలతోడ వియ్యంబు లందు;
గుజ్జెనిగూళ్ళను గొను రొప్ప వండించి చెలులకు బెట్టించు జెలుపు మెఱసి,
రమణీయమందిరారామదేశంబుల బువ్వదీగలకును బ్రోవెవెట్టు;
సదమలమణిమయ సౌధభాగంబుల లీలనో భర్తజోలికల నూగు;

గీ. బాలికలతోడఁ జెలరేగి బంతులాడు, కాకాకీరపంక్తికి జదువు నెప్పు,
బర్హిసంఘములకు మురిపములు గలపు, మదమరాశములకు జాపుమందగతులు.

2. విద్య.

ప్రేమాభ్యాస మహాప్రబంధముయొక్క ప్రథమాశ్వాస మింతటితో ముగిసినది. మన శిశు విష్ణు దాసుకాను యీ ప గడచి విద్య నభ్యసించు వయసునకు వచ్చినది. కాని చదువు చెప్పించుటకై యామెను మరము బడికి బంపించుదురేమో? ఇష్టము మనదేశము నందలి బాలికాపాఠశాల సంగతి యెంత? ఎక్కడనో పెద్దపట్టణములయందు తక్కి-
తక్కిన గ్రామములయందు బాలికాపాఠశాల లేని లేకపోవలయును? అపాఠశాలలయందు తల్లితండ్రి బాలికల జీతములు లేకయే చదువు చెప్పబడును గావున బంపబడుచున్నారని నిన్నుట లేదని పాఠశాలాధికారు లాకాశానము చేయనిండు. మఱునాడు డొక బాలికయైన బడికి వచ్చు నేమి చూడెను. కాని ప్రతిబాలురను ఇష్టము చెల్లించుచున్న రూప్యములకొఱచి నున్న జీతమును రెట్టింపు చేయ నిండు, మఱునాడు బాలురపాఠశాల యొప్పైన తగ్గనేమో? ఈవిధేద మేల కలుగవలయును? మనబాలికల పాఠశాలలలో జీతములు గైకొనకయే విద్య నేర్పుటయ కాక, వారికి పుస్తకములు పలకలు కలములు కాలములు కూడ యేల యుచితముగ నీయవలయును? బాలికల విద్యాభ్యసనమునకై యొకపైను గైసిన మన మేల వెచ్చింపకూడదు? మన బాలికల కాలము లేవా? కన్నులు చెవులు లేవా? కరచరణాద్యవయవములు లేవా? ఇంద్రియములు బుద్ధి భావములు లేవా? మనదిర్తయు శృంగార మను రజమున కరుణ యను సుధారసమును మీరేంచి కరచి పోషిన మెఱుఘ తమెల కాకా? మన నారీమణులు,

“ కాశ్యపు దానీ, కరణేషు మర్తీ! రూపేన లక్ష్మీక, తమయా ధరిత్రీ!

స్నేహిత మాతా, శయనోఽపి రంభా! పట్నీర్వయక్తా కులధర్తవత్సినీ”

అని మనపూర్వకపులచే వర్ణింపబడి యుండ లేవా? మనకిష్టము సాధిస్తే సీతలు లేరా? గార్గి మైత్రేయులు కల వయురా? దమయంతీ చంద్రమతులు గగననుసుములైరా? విమలా సంయుక్తలు గ్రంథములలోని వారె యైరా? మానవసముదాయములో నధభాగ మిట్టి దీనదానం దడంగి యుండ, మనసంఘ మెన్నటికిన సున్నతి గాంచునా? ఇందు గూర్చి యొక గూఢగోప్యకవి యెట్లు వచించెనో వింటిరా?

**"The Woman's cause is Man's, They rise or sink
Together Dwarf'd or God-like, bond or free"**

“ద్వి. ఇనిత సేమమే మగవాని సేమము,

వనగానీ యభివృద్ధి ♦ వానికి వృద్ధి;

పడతి యాన్నర్థము ♦ బడయక యున్న,

పురుషుఁ డేగతిఁ బెంపు ♦ పొందంగ నేర్పు?

మన కార్థము లానన్వఁ ♦ జ్ఞానముఁ గూర్పు,

స్వస్థుండవృత్తి జీవనమును గల్పు

పరిపూర్ణమైనది ♦ స్వాతంత్ర్య మామె

పురుషుని సందాఁ ♦ బొందంగ వలయు”

స్త్రీలు విద్య నేర్వక పురుషులు మూఁత్రము సమగ్రముగ నభ్యసించిన, లోకమున
కేమేని ప్రయోజన ముండునా?

“చ. పురుషుఁడు విద్యయందు పరిపూర్ణత నొంది, వెలంది విద్య నే

మొఁగక యున్నఁ, గావునము నే మనవచ్చునా? బండికాడికివ

దురంగము నొక్కవైపునను దున్నును వేటొక్కవైపు గట్టినవ

బయిడ నేర్పునే నరిగ? బండిని బ్రద్దలుగాఁగ నీడ్చునా?”

అనునది సత్యము కాదా? ఆ ట్లయున్న నీబాలిక యభివృద్ధికై యణఁమూత్రము
గ్రద్ద గొనవ దేలి నీర క్షున్న గలిసినవారి యెడలనె నీవు త్యాగము నూననియెడ, నిత
నేమి చెప్పవలయునా? అదిని పరిత్యాగమే లేనినాఁడు జగదుత్పత్తికి నిమి త్తముండునా?
నీకు ఉపనిషత్తులయందును భగవద్గీతలయందును పరిపూర్ణశాస్త్రము గలచేసి. యని సరి
త్యాగమును గూర్చి వేరొక్క నుద్దేశించుచుండవా? “భగవత్సార్వభౌమలకు లెమగరీరముల
కైంకర్యము చేయనివారు భగవద్భక్తిపకు పాత్రులు కాదు” ఇది సర్వమతసమాదరణీయము
కదా! జీవకోటి యంతయు భగవంతుని యపరిమితపరిత్యాగము కలన జనిం
చిన దని నచ్చువారును, నిఖిలపరాచరవస్తుజాలములందును ఈశ్వరుని దివ్యమహిమలఁ
గనుఁగొనుచు తమజీవితముల మనోయజ్ఞములుగ నొనర్చినవారును అను ఆర్యుల సంతతివార
మని శర్వించు మనము, మన కొమరితల విద్యకై యొకయటా వెచ్చింప వెనుదీయుచు
న్నాఁడూ. ఇదియే గదా మన స్వాగ్ధపరిత్యాగము! ఇదియే కదా మన సంఘసంస్కార
ధురణి! ఇదియే కదా మన నరీకవాగ్దకరి!

శ్రీలక్ష్మణ మనము గావించు

భం చ మ హా సా త క ము లు.

౪. వివాహము.

దీనితో సంతయు నైనదా ? మనపాతకము లింతతో వాగినవా ? అగిన బాగుగనే యుండును. మన పాతకములలో నెల్ల ఘోరపాతక మొకటి మన కథానాయిక యింకను విద్య నేర్చికొను వయసు గడవక మున్నె—యింకను అడుకొను యాడునైన చాతుర్య మున్నె, దానిని భర్తకుఁ గట్టిపెట్టి వాయికగఁ జేయుచున్నది. కొన్నియెడలఁ దిన్నఁగఁ రెండేండ్లైన నిండకుండఁగనె మన పనిచాల వధు వగుటయు, విధ వగుటయుఁ గూడ యుండండు జూచుచునే యున్నారము. మనదేశ మంతయుఁ గూడ నిట్టిదుర్దశ కింకను బాల్పడలే దని మనము కొంత సంతసింపవలసియై యున్నది. కాని మన చారికలకు మిక్కిలి చిన్నతనముననే పెండ్లి చేయుచుంటి మనుట మౌక్రము మన మొప్పుకొనవలసి యున్నది. అతిబాల్పవివాహమునకు బలి యయి శరీరపటిమను గోలుపోయి, తీరని రోగములకు లోనయి, తమ మనుగడ తమకే యేవగింపు గాఁగ, బ్రతికియున్నంతకాల మెల్లరిచేతను రోకలం బను నిల్వఁగడ మన మెందరిని నిర్భయును జూచుచుండుటలేదు ?

చూచితిరా, మనస్త్రీల ప్రస్తుతమస్థితి ? అజ్ఞానాంధకారము కన్నుల వాతరింప తమ దురవస్థ తామె గుఱియుఁగఁ జాలనివారై, తమైవరైన సుధ్ధరింప నెంచినచో, వారికి తమఁ గట్టఁ ద్రాళ్ళు తామె తెచ్చి యిచ్చుకొను సంతటి హీనదశయందు వారు మునిగియున్నారు. దక్షిణఅమెరికాలో సుత్తరదక్షిణదేశములకు యుద్ధము పోసఁగి నపుడు, కొందరు మహనీయులు బానిసలను విక్రయించు క్రూరాచారమును మోన్సింపఁ దలంప, బానిసలు తమదుస్థితిఁ దొలగింప శ్రమపడ నక్కఱలే దనియు, తమ ప్రస్తుతావస్థయే తమకు సౌఖ్యవహముగ నున్నదనియు, మొలలిడ లేదా ? వారి కప్పుడు బానిసత్వము బానిసత్వము వలఁ దోచనంత దౌర్భాగ్యము వారిని గట్టియున్నది. అట్లులే, మన స్త్రీలును దురాచారపిచాచముచే వాతకము నొందినవారై, తమ సౌఖ్యవార్ధికి తామె యడ్డకట్టలే నిలచి యుండు నలటి దురవస్థకుఁ బాల్పడినవారలు. మన స్త్రీ లిట్లు దురాచారకూపమునఁ బడి మునిగిపోవుచుండ, మనము వారిని బైకి లేవనెత్తుట యటుండ, వారితోఁ గలసి మనమును అధోగతి పాలగుచున్నారము. కరీకాస్త్ర మన్న నేమియో యెఱుంగక, యెఱింగియు దానినిబంధనల నతిక్రమించుట పాప మని తెలిసికొననేరక, మీదుమిక్కిలి యాపాపము మనలకు మనసంఘమును బట్టి ఛీల్చి నీపీచేయుచున్నాఁ, దానికి చాగులమై దోసిలి యొగ్గుచున్నారము.

ఓదురాచారశిశువమా ! నీప్రభావము నేచునవచ్చును ? జనులు ని న్నొకప్పుడు
 తొక్కించిన వెనుక, వారి నిరకన్నాటికిని నీవలలో వైచిత్ర్యం కలుబాటుల వలె
 నీయిచ్చ వచ్చినట్లే వారి నాడించి క్రీడించుచుదువు గదా ! అప్పుడు నీ వన్నిటికిని
 అశేద్యమై వజ్రవచను దొడిగిపోని కూరుచుండువు. అప్పుడు నీయెదుట శ్రుతి
 శ్రుతికటువుగ నుండును. స్మృతి స్మృతి దస్పియుండును. పురాణము పురాణ మగును.
 ఇతిహాసము పరిహాస మగును. జ్ఞానము శూన్య మగును. యుక్తి శక్తిరేని దగును.
 ప్రకృతి వికృతి నొందును. స్వభావము అభావ మగును. అతిబాల్యవివాహము
 అనార్య మనియు, అనాచార మనియు, అవారోగ్య మనియు, అన్యదాయక మనియు
 అపచిత్ర మనియు, అన్యభావ మనియు, వేదములు వాడించుచున్నవి ; స్మృతులు
 ఘోషించుచున్నవి ; ప్రకృతికాస్త్రములు చాటుచున్నవి ; వైద్యకాస్త్రములు మొఱ
 పెట్టుచున్నవి ; లోకజ్ఞానము ప్రకటించుచున్నది కాని యవి యన్నియు మన కరణ్య
 రోదనములైనవి ; చెడిపోని ముందర శంఖారావము లైనవి బాలికలకు చిన్నతనముననే
 పరిణయ మగుటచే వారు తోడిఁడియలఁ జూచి వారివలె తామును తమ భర్తలతోఁ
 గలసి యెన్నడు సుఖంతుమా యని యుద్విగ్భూరుచుండు రనియు, నందుచే
 వారికి తలఁపులు చెలరేగి వలపులు తలకెక్కి, తరుణవయసు రాకమున్నె రజస్వల లగుట
 తలస్థించుచున్న దనియు, పుష్పవతు లై సంప్రమాత్రమున నవయవవికాసము సంపూర్ణముగ
 గలుగకుండు ననియు, నట్టిసమయమున వారికి నిషేకము గావించినచో శరీరపటుత్వము
 సడలి పలురోగముల పాలుగుడు రనియు, నట్టియెడ వారికి చూలు నిలుచుటయె దుర్లభ
 మనియు, నొకజేళ్ల నిలిచినను తల్లికొ శిశువునకొ లేక యిరువురకునొ ప్రాణాపాయము
 సంభవించు ననియు, ఒకజేళ్ల గండము గడచి శిశువులు బ్రతికినను ఎల్లకాలము దుర్బల
 శరీరులై కృశించుచుండు రనియు, వైద్యకాస్త్రజ్ఞులు ఘంటాపథముగఁ జెప్పచున్నను,
 మనము వారిమాటలను బెడచెవి విడుచు తృణాపాయముగఁ జూచుచున్నారము. వైద్యుల
 సాయము వ్యాధిసానములందును దేహోరోగ్యవిషయములందును మన కక్క-ఱకువచ్చునే
 కాని, మనకొమరితల వివాహకాలనిర్ణయము చేయుటలో వారిజోలి మన కేల ? అయి
 నను పూర్వకాలమునుండి కంఠపరంపరగ వచ్చుచున్న అతిబాల్యవివాహసదాచారము
 మన మిప్పు డేల విడువవలయును ? కావున అతి బాల్యవివాహ మవశ్యాచరణీయము.
 అమృతహుజ్జమున దీక్షవహించి మన పసిబాలల పశువులుగ నతిచేసి పుణ్యముల వార్జిం
 తము. కాని ధర్మరక్షణపరాయణుఁ డగు భగవంతుఁడే యొకఁ డున్నయెడల, మనము
 చేసిన సావయాల మన మొప్పుకొన్నను లేకున్నను మనల కిఁకపక మానము. కాని
 యిచ్చుడైనను మన పాపములు మనలఁ గట్టికుడుపక విడుచుచుండుట లేదు. అపాప
 కీటుకమును నీతిజ్ఞానము లను కూకటివేళ్ళను మొదలంటు కొరికితీచుము. హిందూసంఘ
 మును మహావృత్తమును నాశనము చేయుచునె యున్నవి.

స్త్రీలమొడ మనము గావించు

పంచమహాపాతకములు.

4. సంసారము.

“చ. తనుఁ గని పెంచినట్టి తలిదండ్రుల సోదరపూరి వీడి నా
ధన కెనలేదటంచుఁ దమితో గుభిడుఁగుము లొందు కాలతలన్
జనవునఁ జేరఁదీసి ఘనసౌఖ్యము లీయక వేరుచు న్ననా
వనటలఁ దోయువారె కద ఁ భార్యలసాలిటి మృత్యుదేవతల్.”

ఇప్పుడు మన స్త్రీహత్వామహాప్రబంధములోని చతుర్థాశ్వాసమును వచ్చి
సారము. దీనితో మన కథానాయిక యొక్క యిట్టి యుల్లాలైనది. శైశవమున ప్వేచ్ఛగ
నాశుకొననీయక కాలుసేతుల బంధించి, బాల్యమున విద్య నొసంగక కన్నులకు గంఠ
గప్పి, యుక్తవయసు రాకమున్న వివాహమును గుదిగొట్టును మెడకుఁ గట్టిపెట్టి, యిప్పు
డామెను సంసార మను మహానాగరమునఁ బడఁద్రోసి, అత్త యను మొసలిబారికి
నప్పగించినారము. ఇంక యామె పడు పొట్టు చైవమునకె యెఱుక. గండకత్తెగ యగు
అత్త నొక్కసులం బడి యామె కడలేని కడగండ్లఁ గుఱుచుండ, మన మెన్నడేని
యాయుడుమల నుడువ నొడికట్టియుంటిమా? అత్తల కత్తెసరుపెట్టి గయ్యాళిగంప లగు
కోడండ్లు ఎచ్చటైన నొక రిరువు రుండిన నుదురు గాక! కాని అత్తల యడుగు
లకు మడుగులినుచు వారికనుగన్నలఁ బనిచినుచు వారిపెట్టువోతలకు దోసిలియొగ్గుచు
నూడిగములఁజేయు కోడండ్లై యొక్కడ జూచినను రెక్కకు మిక్కిలిగ నున్నవారు.
వారి నీకత్తికోరిలనుండి తప్పించుట మనచేతిలోనె యున్నది. మన మింకుక కనుగలిగి
చల్లనిపలుకులతో మందలించుచు మెలకువతో జోక్యము గలుగఁజేసికొంటిమేని యీహా
రును మాపఁగలిగియుండుము. కాని మనహృదయములు మొండికెత్తి బండతేరినందున
మనయింటిలోనివారు మనకు గా దనుకొని దాని నెడలించుటకై మనప్రేరైన నెత్త
కున్నారము.

ఇదియే కదా మనము మనసతుల నాదరింకు తీరు! కని పెంచి పెద్దవారినిఁ
జేసి యరచేతిమానికములుగఁ జూచు దలిదండ్రులను అత్యంతప్రేమతో గారించు
సోదరసోదరులను సఖిజనమును విడనాడి, యెన్నడును ముక్కుమొగ మెఱుంగని

భర్తలు తప్పేమో యుద్ధరింతు రని నమ్మి, వారిని దమ్మదైవతములుగ భావించి, వారితో డిడె తమలాక మని యెంచి, వారిసుఖదుఃఖములు తమవిగనె తలపోసి, తమ ప్రాణమాన మానసముల వారికె యర్పించి, నేవించవచ్చిన యర్థాంగుల మన మిట్లు చుల్కునజేయుట చెల్లునా? స్త్రీ లెట్లు గౌరవింపఁబడవలయునో మను విట్లు వాగ్నియున్నాడు.

పితృభిర్ భాగ్యభిక్షైతాః పతిభిర్దేవైర్దైవభా
పూజ్యా భూషయిత్యాశ్చ బహుకల్పాణా మిపున్సభిః
యత్ర నార్యస్య పూజ్యంతే రమంతే తత్ర నేవతాః
యత్రైతాస్తు సపూజ్యంతే సర్వాస్తత్రా ఫలాఃకీయాః
శోచంతి జామయోగా యత్ర వినశ్యత్యాశు తత్కులం
సశోచంతి యత్రైతా వృతే తద్ధి సర్వదా
జామయోగానిగేహాని శపంత్యప్రతిపూజితాః
తానికృత్యాహతానివా వినశ్యంతిసమంత్రితః.

మను స్మృతి.

శుభముగోరు తిండులను సోదరులను భర్తలను మఱుదులను స్త్రీలను గౌరవించి పూజింపవలెను.

ఎక్కడ స్త్రీలు గౌరవింపఁబడుదురో, అక్కడ దేవతలు సంతోషింతురు. ఎక్కడ గౌరవింపఁబడదురో, అక్కడ సర్వకర్మములు నిష్ఫలము లగును.

స్త్రీలు ఎచ్చట దుఃఖింతురో, ఆసంసారము నశించును. ఎచ్చట సంతోషింతురో ఆవంశము సదా వృద్ధిజెందును.

స్త్రీలకు గౌరవము జూపమిచే వారు శపించినయెడల, వాసంసారములు మంత్రోహతము లయినట్లు నిర్మూలము లగును.

మనము మనస్త్రీల నిట్లా గౌరవింతుచుంటిమా? మనము ప్రతిదినము పగటియందు మనభార్యలతో నెన్ని గడియలు గడపుదుము? మనకుక్కుతును గుఱ్ఱమునకును గడపు కాలము నైనను ఆమెయెడ మనము వినియోగింతుమా? కందుకకోడలయందును శేలి విలాసములయందును మనము వినోదింతు వేళలో సగభాలైన నామెతోఁ జెల్లింతుమా? మన మవలీలగఁ బొద్దులు బుచ్చవలయు నన్న నెన్నియొ వేడుకలఁ గల్పించుకొందుము. ఆమె శేమైన ముచ్చటలఁ గొలుపుదుమా? మనయాత్మల నభివృద్ధిపరచుకొనవలయు నన్న ననేకసద్గ్రంథములఁ బఠింతుము. ఆమె యేమి చదువఁగలదు? విలాసిపీఠంతిని యగు ఆనిధిసంతి మనమతగ్రంథములనెల్లఁ ద్రచ్చి త్రచ్చి యందలి యామృతసారమును

తనినోవ రెండుచేతులతో జాబ్బవచ్చును గాని మనస్త్రీలు తద్రసము నిండుక చవిచూచుట
 తేని యనన్ద లట! ! సోదరులారా ! మీధర్మపత్నులయెడ మీరు నెఱవలసిన ధర్మ
 ముల నెఱపుదునెయుంటి మని మురియుచున్నారేమి ? అట్లెంతమాత్రము మీ రాచ
 రించుట లేదు. ఎంతకాలము వారు నీతిమతసాంఘికవిషయములయందు మనతో సమ
 మగు నభివృద్ధిగాంచుటకు దగిన యవకాశములను గల్పింపక, వారిని గృహకల్లాఱముల
 యందు ముంచియుంచుచునో, యంతకాలమును వారియెడ మనవిధాయకకృత్యముల
 నెఱవేర్చుచుండుట లేదనియే చెప్పవలయును. •

ఇంతతో నూనకుంటిమా ? మనము చేసిన సాపములె పండి ఫలించినవో యను
 నట్లుగ, మనకథానాయిక యిష్టము గర్భముఁ దాల్చినది. శారీరశాస్త్రమును సరకుచేయక
 సంగమనియమములఁ బాటింపక తుచ్చసుఖములకు లోనై చట్టముపర్యాయము శిక్షా
 మగు నేరములుగఁ బరిగణింపఁదగిన నీచకృత్యముల నాచరించుటకు సిగ్గు వహింపకున్నా
 రము. కాని శిక్షాస్మృతి చొప్పున శారీరసాంఘికనిబంధనల యతికరమణము నేరముగ
 నెన్నఁబడకుండినను, దానిశిక్షల నది స్వయముగనే విధించుచున్నది. అట్లామె గర్భవతి
 యై మనసాపములకు పరితిఫలముగ దుర్భరపరిసరవేదనల గాసిలుచుండ, మన మిష్ట దై
 నను జాలినోంది యాపాధ నివారించుటకై తగినవైద్యుల నియమింపక వారిని చుత్రి
 సాను లను తంత్రీపుశోకుల పాలుషేయుదుము. నిరక్షరకుత్తులగు నీమంత్రీసానులు శిశు
 వులచాటికి మారణమంత్రీమూలై శరీరతత్వమును గుఱ్ఱిలుంగక తమ మిడిమిడిజ్ఞానమును
 బ్రయోగించి మేలుసేయుటకు బదులుగ పలుమాఱు ప్రమాదములకు లోనై తీరని
 వ్యాధుల నాపాదించుచున్నారు. ఇన్నిగండములు గడచి పిండము బయటపడినపిదప
 నాశిశువు లిడుదియై యైనచో నిక తల్లిపాట్లు చెప్పవలసినదే లేదు. తమభార్యలు పారె
 సారెకు తమజాతిశిశువులనె గనుచుందు రను నపరాధము నాఁపించి వారిని తొగిసిరా
 జని పునఃపరిణయము లాడు పురుషపుంగవులు కూడ అందఁడు గలరటం. ఇట్లు హింసకు
 నన్యాయమును అన్యాయమునకు మానహానియుఁ దోడుపరచి స్త్రీజాతియెడ ఘోర
 దుర్భాషచారముల నొనరించుచు వారి నధోగతిపాలు చేయుచున్నారము.

మనయర్థాంగు లగు నంగనల నిట్లు లభోగతి పాలుపరచి మనము ఉత్తమగతిఁ
 గైంచఁగలుగుమా ? చేదతోఁ గలసి తాగిమను నూజిం బడును గదా ! వారి నజ్ఞానవతు
 లుగఁ జేసి మనము జ్ఞానవంతులము గా నేర్చుమా ? ఒకగదిలో నొకభాగము సంధికార
 ముగఁ జేసి మఱొకభాగము ప్రకాశవంతముగఁ జేయ నెవరికి శక్యము ? శరీరమున
 నొకయవయవమునకు పాధ గలిగిన తక్కినయవయవములు గూడ పాధ నొందునట్లును,

ఒక బండిచక్రము వక్రమైన రెండవచక్రము కూడ వక్రమైనందునట్లును, ఒక కావశికుండః
భిన్నమైన రెండవకుండకూడ భిన్నమైనందునట్లును స్త్రీలు దుర్గతి నొందిన పురుషులును
దుర్గతినొందక తప్పదు. వారు మన యర్థాంగలక్ష్య నియు సహధర్మచారిణు లనియుఁ
దలచి మనతో సమముగ విద్యావివేక స్వాతంత్ర్యముల నొసంగి . గౌరవించితిమేని, వా
రప్పుడు,

“గీ అఖిలదుఃఖిరోగార్తున ♦ కావధంబు
సురుచిరంబుగ భార్యయై ♦ చూపె యెందు !
నొను భార్యాసమేతుడై ♦ యున్నవాని
కట్టియాపదలయ్యును ♦ నెఱుకపడవు.”

అను భారతవచనమును సార్థకపరచి మనసంసారము స్వర్గతుల్యముగ నొన
రింతురు. అట్లుగాఁగి వారి నజ్ఞానాంధకారమునఁ బడవైచి దుఃఖముల పాలునేయుదుము
యేని,

“మ నరకద్వారము, సాహసాకరము, పుణ్యాస్వర్గవిఘ్నంబు, దు
స్తరమాయాశతపేటి, దంభనిధి, దోషస్థాన, మహాత్మయో
త్కరసుక్షేత్రము, కాలహుతి, మమృతాకారంబు, స్త్రీయంత్రమున్
ధర నెవ్వఁడు సృజించెఁ బూరుషగళోద్బంధకీమాపాశమున్.”

అను భర్తృహరిసుభాషితము నన్వర్థము చేసి మనసంసారము నరకతుల్యముగఁ
గావింతురు. కావున,

సంతుష్టో భార్యయా భర్తా, భర్తా భార్యా తతైవచ
యన్తీన్నేవ టరే నిత్యం, కళ్యాణం తత్రైవ ధృవమ్.

ఏగృహమునందు భార్యవలన భర్తయు భర్తవలన భార్యయు సుఖపడుదురో,
ఆగృహమునందు నిత్యకల్యాణము అగును.

అను మను స్మృతివాక్యము ననుసరించి మనగృహముల సౌఖ్యవంతులముగను మహాశ్రవణ
ముగను నొనరించుకొని నిత్యానందమున నోలరాడుదము.

స్త్రీలయెడ మనము గావించు

పంచమహాపాతకములు

5. వైధవ్యము.

ఇప్పుడు మన స్త్రీహత్యామహాప్రబంధమునందలి మహాపాతకములలో నత్యంతసంతాపకర మగు పంచమపాతకమునకు వచ్చితిమి. శైశవమున వ్యవచ్చగ నాఁడుకొననీయక చెజసాలయందు బంధించి నగలను సంకలలఁ దగిల్చి, బాల్యమున విద్యయొక్క కీడఁటికొట్టునఁ బడవైచి, వివాహ మను జన్మభిముడు వేసి పుత్తయను బిడ్డను మెడకుఁ గట్టి, సంసారమును ప్రవాసవాసమును గల్పించి యంతతోఁ దనివి నొందిక యిప్పుడు మనకథానాయికకు వైధవ్య మను ఘోరకాంతారవాసమును విధించుచున్నారము.

ఇంతతో మనశిక్ష లాగినవా! ఓపురుష రాక్షసులారా! వీనియన్నింటి కంటెను క్రూరతర మైన శిక్షను మీరు స్త్రీలకు విధించియుండలేదా? ఆహానుష మును నతిదారుణమును నత్యంతఘోరమును నైన యాక్రూరకృత్యమును దొరతనము వారు బలవంతముగ నిర్బంధించి యుంచినవేసిరి కాని లేకున్న స్త్రీల నందఱ నీసరికి భీకరాగ్నికేలలఁ బాల్పఱచి పుణ్యముఁ గట్టుకొనియుండరా? ఇప్పు డైన వారిని మీరు జీవములతో విడిచిపుచ్చినను నిరంతరసంతాపకావాగ్నికావాలల వారిని ప్రేల్చుచుండలేదా?

ఇప్పుడు మనకథానాయిక మన మీవఱకు, బఱచిన సౌఖ్యపరంపరలకు పెంగము మొత్తికాఁబోలు, ప్రపంచసుఖములఁ బరిత్యజించి విరాగినియై తల గొరిగించుకొని మొగముపై ముసుగు వేచికొని హింసణముల నీపివైచి వారచీరల ధరించుచు నొంటిపూట బోనము గుడుచుచు నేలపెట్టఁ బవ్వలించుచు వ్రతోప వాసములఁ బ్రొద్దుట పుచ్చుచున్నది.

ఓపురుష నామధారలారా! ఇప్పుడైనను మీ రామెపై జాలి నొందుచుంటిరా? ఇంక నైన నామెస్థితి మీకు దయనీయుముగఁ దోచుటలేదా? ఏ మని గొరుదరు? అనిత్యములు క్షణభంగురములు నగు ప్రాసంగికబంధములఁ దగులునడి తున్నములైన విషయసుఖములఁ జేలియాడుదు, దుదకథోగతి పాలగుట కంటె నిర్మలవైరాగ్యము నవలంబించి నిత్యమును నిష్కళంకమును నగు మోక్ష సామ్రాజ్యమును బడఁగొంటయె మాధవజీవితమునకుఁ బరమార్థము కావున, మోక్ష

సోదనముగ వైరాగ్యమునె యామెకుఁ బ్రసాదించితి" మని వచించుచుంటిరా!
అవును. మీరు వచించినది యదార్థమే. నిక్కముగ నాశ్రమము లన్నిటిలో
సన్యాసాశ్రమ ముత్తమమైనది. కాని, ప్రపంచ మన నేమియో యెఱుఁ
గక తిన్నగఁ గన్నులనఁ దెఱవక వివాహ మన నేమియో భర్త యన నేమియో
యెఱుఁగనికాలమున మీచే బలవంతముగ నేమిక్కుపచ్చ లాచని పసిబా
లునతో, లేక కాంటికీ గాళ్ళు చాచుకొనియున్న యే మూఁడుకాళ్ళ
ముదుసలితో కట్టబడి, విధివశంబున భర్త గతింప, నిర్బంధవైధవ్యముహ
ర్ణవమునఁ దలచునట్లు వేయుచున్న పసిబాలుకు వైరాగ్య మన నేమి
తెలియును? పరమాత్మతత్వము నెట్లు గుఱ్ఱింపఁగలుగును? సంసారసుఖసాగరి
మునఁ గుత్తుకబంటిగఁ దొప్పదోగి, సమస్తైశ్వర్యములఁ జేలియొడి, మనుషుల
మునిమనుషుల నెక్కి, గడ్డములు మీసములు కిరోజుములు నెఱసి యేకులబుటవలె మొగ
మొప్పార, శరీరము కృశించి వాడి వత్తయి యూసురవెల్లిచందమున బీజనరాలు
దో, "క్షుధ పామృత కాశ్చరమృతమచుండ" దుఁదకు చావఁగిరిక లేనిసమయమున
నైనఁ, దమభాగ్యులు గలింపఁ, బునఃపరిణయములు పునఃపునఃపరిణయముల నాడ
నించుకేనియు వెనుకయక తగుదు మని నిర్దశదెడు పురుషపుంగవులు సన్యాసా
శ్రమమును స్వీకరించి తమజన్మములఁ బావముఁ జేసికొన నొల్లరు. కాని ప్రపంచ
సౌఖ్యముల నించుకేనియుఁ జవిచూచి యెఱుగక యొకచెక్కు గిల్లిన పాలును నొక
చెక్కుగీతిన నీరును గాడిదబాలవితంతువులు సన్యాసాశ్రమస్వీకారమునఁ దమ
మనుగడల సార్థకపఱుపవలయునట! ఆహా! ఏమి, మీధర్మనూత్నములు! ఏమి
మీపరమవేదాంతరహస్యములు!! సన్యాసిను లనఁ గన్నులు తెఱవనియాతొండ
పసిబాలును, గృహను లనఁ గన్నులు మూతలువడిన యెఱువదెండ ముసలిపెండ
కొమరులునా? పాప మింతవఱకు మనవూర్వు లీయనాథలకు నగము కడుపు కాల్చి
నను నొక్కపూట యైన నిన్ని మెతుకులు కుడువదెట్టి, యేముతుకగుడ్డనొకటనిచ్చి,
యే కఱ్ఱనెల నైనఁ బండుకొననిచ్చి, యింట నొకమూలఁ దలఁ దాచుకొన
నిచ్చుచున్నారు.

“సీ. ఓర్పుమై నుప్పిండి యుపవాస ముండనీ, మగనాలి సరిపోల్పఁ దగదు విధవ
సద్భక్తి దేవతార్చనము సల్పంగనీ, మగనాలి సరిపోల్పఁ దగదు విధవ
తిరిగి నానాభుజ్యతీర్థము లాడనీ, మగనాలి నలపోల్పఁ దగదు విధవ

గీ. నిద్ర మేల్కొంచి తేడాది నియమపరతి నహిమభానునివీక్షింప కటకమాన్య

తగదు వీక్షింప ననునకు దల్లి వదిలె నత్తగారిని దప్పించి యన్యవిధమ

ఉ. జీవముతోడ బాసి యశుచిత్వముఁ బొందిన మేను కుంభతో

ఁగూవబృనాభిషేకము సహస్రస్థుటంబుల నాచరించినన్

బావన మానె? యట్ల పతిఁ బాసి వితంతుర నొందినట్టి రా

జీవదశాయతాక్షి యశుచిత్వము వాయదు వేతెఱంగులన్

గీ. ప్రియము నిలిగిన నంగీకరింపవలదు ముండుకవన శేషిడి మోము జూచి

బైసిమాలిన పరమనిర్భాగుర్రాణి విధవ, దానియాశీస్సును విమసమంబు

అని వాశీఘంపమున వర్తింపఁబడియున్నది. ఈశిక్షలే దుర్భరముగఁ

దలఁచుచుండ, నిరక మీశికి వారికి సన్యాస మిప్పించి యిదివరకు బెట్టుచున్న

పట్టెనుమెతుకులు నెగ బెట్టి దేశములవెంట బిక్షుల నారగింపుఁడనియు, పంచనుండి

పారఁదొలి యేచెట్టునీడనో యాశ్రయింపుఁడనియు కాసింపనున్నాను. ఓ

యపూర్వనాగరికాగ్రగణ్యులారా! ఇంతట నైన మీకు తృప్తి కలుగునా? లేక

యింకోమైన నూతనశిక్షలఁ గల్పింతురా?

అయినను మీ మృతవలసిన పని యేమున్నది? మీ మృత్యుశ్రయించిన దురాచార

పితాచము నరవలయు సమస్తశాస్త్రముల నభ్యసించి గొప్పగొప్పపరీక్షలం దెఱి

యున్నతపదపు లంది ప్రాపంచికజ్ఞానసంపదచే దులతూఁగుచుంటి మని గర్వించు

మహామహులను సయితము నానహించి వెఱ్ఱిశివము లాడించుచున్న ప్రజ్ఞావంతురా

లగు నోదురాచారపితాచమా! ఎన్ని వేల వితంతువుల నీపొట్టఁబెట్టుకొన్నను, ఎన్ని

లక్షల గర్భశ్రావములచే దప్పితిరుక్కుకొన్నను, మఱి యెన్నికోట్ల నెత్తుకుండ లగు

శిశువులను దిగమ్రుంగినను, నీయాకలి చల్లారినదికాదుగదా! చీ! చీ! చండాలీ!

నీవే రూపమాని నాయెదుర నిలువఁబడినచో దొరతనమువారి శిక్షాస్మృతికి లోఁ

బడినను నొక్కజేటున నిన్ను దెగనరికి మాతృదేశమును గాపాడుకొనియుండును.

ఓసోదరులారా! మీ రించుకనేపు మీ మృత్యుశ్రయించిన పూర్వాచారము

నావల నుంచి యీశ్వరప్రతిపాదిత మగు మీమనస్సాక్షితో చిరకాలసముపార్జిత

మైన జ్ఞానత్యోతిసహాయమున నిశ్చలమనస్కులై యోజించి, మీసంఘము

నందలి వితంతువులయొడ మీరు న్యాయముగ వర్తించుచుంటిరేమొ వచింపుఁడు.

వారికి మీరు వివాహములు చేయకున్న మానె గాని, వారు సంఘమునకు భార

ముగా కుండునట్లేడఁ జేయుఁడు.

శ్రీజన్మయనకు వివాహ మొక్కటియే ముఖ్యదర్శము కాదు. శ్రీలు వివాహములు చేసికొనకున్నను, నీతికి నియమమునకు గట్టునడి యుండఁగలరు. వారియొడఁ గల దురభిమానమునే బురుఱులు, “స్త్రీజాం.....కామం చాప్తుగుణంభవేత్”.....“కామ మెప్పుడుకా” రక్షణనికంటె నెన్నిదిగుణం బులు కాదలఁకొని కారయిక్ష” అను శాస్త్రప్రమాణములఁ జూపినఁ జూపుదురు గాక ! కాని పురుషులవలె స్త్రీ లంతగ విషయగుఱుములఁ దగులునడియుండఁరనుటమాత్రము నిష్కృవము. కామాంధకారమునఁ గన్నులు గానక యిచ్చనచ్చి నప్పుడెల్లఁ దమతుచ్చకోరికలఁ దీర్చికొన సమయనియమముల నైనఁ బాటించక భార్యల బలవంతచరమా రీపురుషశువులే. స్త్రీలు చజస్వలలై యుంటరాని సమయమున నున్నను, నిండుగచ్చినట్లులై వరిఁ జేరరాని సమయమున నున్నను, నీగైర్లలఁ నగఁగోసి వారి సువిత్రితరుప నుంకఁచెడివా రీపురుషకరాసులే. ఈవిషయముల స్త్రీలను వారిదారిని వారిని బోనిచ్చినయెడ, వారు పవిత్రమైన ప్రకృతిధర్మములఁ బాటించి తమసహజధన మగు మానము నేఁ గట్టునడియుండురు. కావున స్త్రీలు వివాహమాడుటకును బిడ్డలఁ గనుటకును విధన లగుటకునే నిర్దేశింపఁబడి యింపకుండు వారు పురుషుల నుద్ధరింప నవలెఁబడిన కులదేవతలని భావింపుండు. వారి నజ్ఞానాంధకారమునఁ బడియుంచక జ్ఞాననేత్రమును వికసింపఁజేసి వారిచలన సంఘమునకును సంఘమునలన వారికిని ప్రయోజనములు గలుగునట్లు చేయుండు అప్పుడు వారు మనకు సహకారులై సహధర్మచారిణులై యర్థాంగులై తోడునడిపిలై చేదోడువాదోడులై కొంగుబంగారములై విలసిల్లఁగలరు. అప్పుడు మానము పరిణమహాపాకమునుండి విముక్తుమై యీశ్వరకృపాతులఁ బాత్రుల నగుదుము. సర్వైశ్వరుండు తనకృపామృతిని సముపే వానసాననంకములఁ గడిగివైచి మనమార్థాంగు లగు స్త్రీలయొడఁ గనకరము గట్టి నిర్ధించునట్లు మానల ననుగ్రహించు గాఁ

మానవసేవ.

మత సంఘ పరిశ్రమ భావవిషయములఁ జర్చించు

న చిత్ర మానవత్రిక.

రాజమహేంద్రవరము.

పత్రికాసంపాదకులు—నాళము కృష్ణారావు, సత్యవోలు అప్పారావు.

మ. గరిమన్ స్వర్ణ మనేకభూషణములై గన్నట్లు చందంబునన్

పరమాత్ముం డభిలప్తిపంచమయుడై భాసిల్లుగానన్ జరా

చరరూపోజ్జ్వలసర్వభూతములకున్ సంహృతి గావించుచున్

నిగతిన్ మానవసేవ సర్వజనమున్ నిశ్చంబు సేయంగిడున్

భూమండలమున పునఃసృష్టితభండము తిక్క తిక్కిన దేశముల్ని నాగరికా గ్రామీణ్యములై పునుస్త సౌఖ్యములతో యలకగాగు భూలోకస్వర్గములలో యున భాసిల్లుచున్నవి. నిన్న మొన్నటివఱకును గన్నులు దెఱవని విదేశీయులు పను గాఢనిద్రనుండి మేల్కొని యొక్క కెట్లున పహోన్నతదశ నందుచున్నారు.

అనేకతాత్పర్యములకు బూర్వమే లోకపూజ్యులుగ మహర్షులచేతను, విగ్రహ భారతీయశులగు చక్రవర్తులచేతను, దేశభక్తులగుప్రజలచేతను ప్రకాశించుచు సకల లోకగురువీతము సద్గతిచిన పున భరతవర్షము నేడు కళావిహీనమై యధఃపతిత మగుచున్నది.

అశేషశ్రమపీఠురంధర లగు దేశబంధు లహోలాత్రిములు శ్రమపడి సము పాదించిన జ్యోతిశ్శాస్త్రము గగనకుసుమ మైనది వైద్య శాస్త్రములు మందునక్షణ గానరాకున్నవి. శిల్పములు స్వల్పము లైనవి. చేతిపనులు చేజారిపోయినవి.

అజ్ఞానవ్యాధిగ్రస్తమై ప్రాణమాత్రావశిష్టమై యున్న మనదేశదేహమును సమయసముచితోపాయసిద్ధిపథసేవనంబున నారోగ్యయు క్తముగ జేయక కతిపయ కాల ముపేక్షించితిమేని యపాయము సంభవించును. కావున మనయార్యసన్త తమును సముద్ధరింపవలయును. మనయాచారముల సంస్కరించుకొనవలయును. సారస్వతము నుజ్జీవింపజేయవలయును. ప్రకృతిశాస్త్రముల బలపరచుకొనవలయును

ఇవిధమున మానవసేవ సేయవలయుననియె యీ 'మానవసేవను' తెలకొల్పి నారము. మానవసేవయే దేశసేవయ, దేశసేవయే యాశ్వరసేవయ, గావున దీనిం జేపట్టి మీపట్టిరె బోపించుభరము మీపయిం బెట్టినారము.

ఈ పుటలను గలిగి, చిత్రపటశోభితమై విలసిల్లు నీపత్రిక సర్వజనసులభ యుగ సుండుపట్లు సంవత్సరమునకు రు. 8 లు మాత్రమే చందా నేర్పరచినారము. అభిమానులకు రు. 5 లు; పోషకులకు రు. 10 లు; రాజపోషకుల యాదరము వారి యాహ్వానదోషనము.

సామన్యసాక్షాత్కారమునకు వేలకు దొరకు గ్రంథములు

1. కబీరు.—(ఇందు చరిత్రాంశము వచనముగను, ఉపదేశములు పద్యములుగ నుండును.) అత్తిలి సూర్యనారాయణగారిచే రచియింపబడినది. 0-2-0
2. బంగళాదుంప.—నిడదపైాలు వేంకటరావుగారిచే రచియింపబడినది. 0-2-8
3. అగ్గిపెట్టెలయంత్రశాల.—కందుల శ్రీమన్నారాయణగారిచే రచియింపబడినది. 0-4-0
4. లోకపావనశతకము —(ఇందలి పద్యములు భక్తిరసము మెలికించును) అదిపూడి సోమనాథరావుగారిచే రచింపబడినది. 0-2-0
5. కోటిలింగశతకము.—(రామలింగేశశతకముననుసరించి వ్రాయబడినది. ఇందలిపద్యములు నీతిని దేశభక్తిని పురికొల్పును.) సత్యవోలు అప్పారావుగారిచే రచియింపబడినది. 0-3-0
6. స్త్రీలయెడ మనము గావించు పంచమహాపాతకములు. నాళము కృష్ణారావుగారిచే రచియింపబడినది. 0-1-0
7. వీరమతి.—(వీరరసప్రధానమైన యేడంకముల నాటకము. ఇందు దేశాభిమానము, స్వార్థత్యాగము, స్త్రీసాహసము ప్రదర్శింపబడును) మంగిపూడి వేంకటశర్మ, ముట్నూరి వేంకటసుబ్బారాయడుగార్లచే రచియింపబడినది. 0-10-0
8. భారతీయ సందేశము .—(స్వదేశాభిమానమును, విదేశయాత్రవలని ప్రయోజనములను వెల్లడించు నొక భాగము.) కవుకొండల వేంకటరావుగారిచే రచియింపబడినది. 0-1-8
9. భక్తి తరంగిణి.—(ఇందు భగవద్భక్తి, దేశభక్తి, మానవసేవ మున్నగువాని గూర్చినపద్యములు గలవు.) 0-2-0

10094

